

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)
z dne 19. septembra 2005*

V zadevi T-247/04,

Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar),
s sedežem v Madridu (Španija),

Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa), s sedežem v Madridu,

ki ju zastopa L. Ortiz Blanco, odvetnik,

tožeči stranki,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopa G. Valero Jordana, zastopnik,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

katere predmet je predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2002/4609 in Odločbe Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2003/5119, če se nanaša na člen 29 ES,

**SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),**

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Białocka, sodnica,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

- ¹ Prvi odstavek člena 226 ES določa, da če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz Pogodbe ES, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi omogočila, da predloži svoje pripombe. Drugi odstavek člena 226 ES določa, da če zadevna država ne ravna v skladu z mnenjem v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja zadevo predloži Sodišču.

- 2 *Sporočilo Komisije 2002/C 244/03* Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropskih skupnosti 10. oktobra 2002 (UL C 244, str. 5)*.
- 3 V petem in šestem odstavku sporočila je navedeno, da je njegov namen „objaviti konsolidirano različico vseh notranjih postopkovnih pravil, ki se uporabljajo v odnosih s pritožnikom v postopku zaradi neizpolnitve obveznosti“, in v ta namen navesti „upravne ukrepe v korist pritožnika, za katere se [Komisija] zavezuje, da jih bo upoštevala pri obravnavanju njegove pritožbe in preučitvi ustreznega prekrškovnega spisa“.
- 4 V sedmem odstavku sporočila je navedeno, da „[t]i upravni ukrepi kljub temu ne spreminjajo dvostranske narave postopka zaradi neizpolnitve obveznosti“ iz člena 226 ES in da ima Komisija „diskrecijsko pravico“ pri uvedbi postopka.
- 5 V točki 1 priloge k Sporočilu 2002/C 244/03 z naslovom „Opredelitev in obseg“ je med drugim navedeno, da „[p]ritožba‘ pomeni vsak pisni ukrep pred Komisijo, s katerim se prijavijo ukrepi ali prakse v nasprotju z zakonodajo Skupnosti“, na podlagi katerega „lahko [...] Komisija po opravljeni preiskavi uvede postopek za ugotavljanje kršitev“. Navedeno je tudi, da „[p]ostopek za ugotavljanje kršitev‘ pomeni predhodno fazo, preden Komisija začne postopek zaradi neizpolnitve obveznosti“ v skladu s členom 226 ES.
- 6 V točki 2 te priloge z naslovom „Splošna načela“ je med drugim navedeno, da „[l]ahko vsak brezplačno vloži pritožbo pri Komisiji zoper državo članico“, Komisija pa „po lastni presoji odloči, ali jo je treba reševati ali ne“.

- 7 Točke od 3 do 6 te priloge se nanašajo na registracijo pritožb, potrdilo o njihovem prejemu, način, kako se vložijo, ter zaščito pritožnika in osebnih podatkov.
- 8 V točki 7 te priloge z naslovom „Komunikacija s pritožnikom“ je navedeno, da razen v primeru številnih pritožb za isti očitek „[s]lužbe Komisije vzpostavijo stik s pritožnikom in ga po vsaki odločbi Komisije (opomin, obrazloženo mnenje, predložitev Sodišču, ustavitev postopka) pisno obvestijo o napredovanju spisa, odprtega na podlagi njegove pritožbe“.
- 9 V točki 8 te priloge z naslovom „Rok za preiskavo pritožb“ je med drugim navedeno, da „[s]lužbe Komisije praviloma raziščejo registrirane pritožbe, tako da se odločba o opominu ali ustavitvi postopka sprejme najpozneje v enem letu od registracije pritožbe“.
- 10 V točki 9 te priloge z naslovom „Rezultat preiskave pritožb“ je med drugim navedeno, da „[l]ahko službe Komisije po končani preiskavi pritožbe kolegiju komisarjev predajo v odločanje predlog za opomin, s katerim se začne postopek za ugotavljanje kršitve obdolžene države članice, ali predlog za ustavitev postopka“, o čemer „Komisija odloča [...] v skladu s svojo diskrecijsko pravico“. Navedeno je tudi, da se, razen pri številnih pritožbah za isti očitek, „pritožnik pisno obvesti o odločitvi Komisije v zvezi s primerom kršitve, povezanim z njegovo pritožbo“.
- 11 V točki 10 te priloge z naslovom „Ustavitev postopka brez nadaljnjih ukrepov“ je navedeno, da „kadar namerava služba Komisije predlagati, da se primer konča in da se ne sprejmejo nadaljnji ukrepi, o tem predhodno obvesti pritožnika z dopisom,

v katerem so navedeni razlogi za predlagano ustavitev postopka, in tožnika pozove, naj morebitna stališča pripravi v roku štirih tednov“ v skladu z določenimi podrobnimi pravili in nekaterimi zadržki.

- 12 V točki 11 te priloge z naslovom „Postopek za poenostavljeno ustavitev postopka“ je navedeno, da se v nekaterih okoliščinah „[p]rimeri kršitev, v katerih še ni bil izdan opomin, lahko končajo in se ne sprejmejo nadaljnji ukrepi, ne da bi to preučil kolegij komisarjev“.
- 13 Točke od 12 do 14 te priloge se nanašajo na obveščanje javnosti o odločbah Komisije in dostop do dokumentov o kršitvah ter na pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic, ki jo pritožnik lahko vloži v primeru nepravilnosti pod pogoji iz členov 21 ES in 195 ES.

Dejansko stanje

- 14 Tožeči stranki, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (v nadaljevanju: Aseprofar) in Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (v nadaljevanju: Edifa), sta predstavniški združenji s sedežem v Španiji. Dejavnost podjetij, katerih interese zastopata, je med drugim grosistična distribucija zdravil in vzporedna trgovina z njimi.
- 15 Špansko ministrstvo za zdravje in porabo je 31. oktobra 2001 sklenilo sporazum z združenjem, ki zastopa interese farmacevtskih laboratorijev v Španiji (v nadaljevanju: sporazum z dne 31. oktobra 2001). Predmet sporazuma je, kot je

razvidno iz naslova, „priprava in izvajanje celovitega načrta ukrepov za nadzor farmacevtskih izdatkov in racionalno uporabo zdravil“.

- ¹⁶ Aseprofar je z dopisom z dne 28. novembra 2001 obvestila Komisijo o posledicah, ki jih je pripisovala sporazumu z dne 31. oktobra 2001, in navedla, da je mogoče, da sporazum krši člen 28 ES in morebiti člen 29 ES. European Association of Euro-Pharmaceutical Companies, predstavniško združenje, katerega članica je Aseprofar, je z dopisom z dne 22. maja 2002 vložilo pritožbo, v kateri je trdilo, da sporazum z dne 31. oktobra 2001 krši člene od 28 ES do 30 ES. Komisija je pritožbo vpisala pod številko P/2002/4609.
- ¹⁷ Španski organi so 13. junija 2003 sprejeli kraljevi odlok 725/2003 o določbah za izvajanje člena 100 zakona 25/1990 z dne 20. decembra 1990 o zdravilih (BOE št. 152 z dne 26. junija 2003, str. 24596).
- ¹⁸ Aseprofar in Edifa sta z dopisom z dne 29. septembra 2003 vložili pritožbo, v kateri trdita, da kraljevi odlok 725/2003 krši po eni strani člen 29 ES in po drugi strani člena 10 ES in 81 ES. Komisija je pritožbo vpisala pod številko P/2003/5119.
- ¹⁹ Službe Komisije so raziskale pritožbi P/2002/4609 in P/2003/5119.
- ²⁰ Kolegij komisarjev je na sestanku 30. marca 2004 odločil, po eni strani, da se ustavi postopek v zvezi s pritožbo P/2002/4609, in po drugi strani, da se ustavi postopek v zvezi s pritožbo P/2003/5119, če zadeva člen 29 ES.

- 21 Komisija je z dopisom z dne 2. aprila 2004, ki je prispel 7. aprila, obvestila združenji Aseprofar in Edifo o svoji odločitvi, da se ustavi postopek v zvezi s pritožbo P/2002/4609.
- 22 Komisija je z dopisom z dne 6. maja 2004, ki je prispel 10. maja, obvestila združenji Aseprofar in Edifo o svoji odločitvi, da se ustavi postopek v zvezi s pritožbo P/2003/5119, če zadeva člen 29 ES.

Postopek

- 23 Aseprofar in Edifa sta 17. junija 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložili to tožbo.
- 24 Komisija je z ločeno vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 27. julija 2004, na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje predlagala, naj Sodišče prve stopnje odloči o dopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju.
- 25 Aseprofar in Edifa sta z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 1. oktobra 2004, predložili svoje pripombe k temu predlogu v skladu s členom 114(2) Poslovnika.
- 26 Aseprofar in Edifa sta z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 19. aprila 2005, navedli nov razlog v skladu s členom 48(2) Poslovnika. Navedli sta, da razlog izhaja iz pravne okoliščine, ki se je pojavila med postopkom. Navedli sta, da je ta okoliščina sodba Sodišča z dne 22. februarja 2005 v zadevi Komisija proti T-Mobile Austria (C-141/02, ZOdl., str. I-1283).

- 27 Komisija je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 6. junija 2005, odgovorila na novi razlog v skladu s členom 48(2) Poslovnika.
- 28 Aseprofar in Edifa sta z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 1. septembra 2005, navedli še en nov razlog v skladu s členom 48(2) Poslovnika. Ta razlog izhaja iz sodbe Tribunal Supremo (Španija) z dne 20. junija 2005, s katero je bila zavrnjena njuna upravna tožba zoper kraljevi odlok 725/2003.

Predlogi strank

- 29 Aseprofar in Edifa v vlogi, s katero se začne postopek, Sodišču prve stopnje predlagata, naj:
- razglasi ničnost odločbe Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2002/4609;
 - razglasi ničnost odločbe Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2003/5119, če zadeva člen 29 ES;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

30 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— zavrže tožbo kot nedopustno, ne da bi odločalo o zadevi po temelju;

— Aseprofar in Edifi naloži plačilo stroškov.

31 Aseprofar in Edifa v svojih stališčih Sodišču prve stopnje predlagata, naj zavrne ugovor nedopustnosti.

Pravno stanje

32 Člen 114(1) in (4) Poslovnika določa, da če stranka predlaga, naj Sodišče prve stopnje odloči o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju, lahko Sodišče prve stopnje odloči o predlogu ali pa odločanje o njem pridrži za končno odločbo. Člen 114(3) tega poslovnika določa, da razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače, se ta predlog obravnava ustno.

33 V tem primeru ni treba začeti ustnega postopka, ker ima Sodišče prve stopnje dovolj informacij iz dokumentov v spisu.

Trditve strank

34 Komisija se sklicuje na nedopustnost tožbe iz dveh razlogov. Prvič, odločbi, zoper kateri je vložena tožba, naj ne bi bili izpodbojna akta. Drugič, Aseprofar in Edifa naj ne bi bili upravičeni predlagati, naj se razglasi ničnost teh odločb.

35 Aseprofar in Edifa odgovarjata, da je tožba dopustna.

36 Prvič, tožba naj ne bi bila usmerjena zoper odločitev Komisije, da ne uvede postopka zaradi neizpolnitve obveznosti zoper Kraljevino Španijo, temveč zoper odločbi Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2002/4609 na eni strani in o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2003/5119, če zadeva člen 29 ES, na drugi strani.

37 Drugič, odločbi naj bi bili izpodbojna akta. Imeli naj bi namreč obvezne pravne učinke, ki precej spreminjajo pravni položaj Aseprofar in Edife. Tako naj bi zavrnili njuni pritožbi, vsebovali presojo, ki bi jo lahko upoštevalo nacionalno sodišče – kar je Tribunal Supremo dejansko upoštevalo v sodbi z dne 20. junija 2005 – in preprečili Aseprofar in Edifi, da zahtevata ponovno preiskavo. Poleg tega naj bi končali postopek, ki je ločen od postopka zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 226 ES.

- 38 Tretjič, Aseprofar in Edifa naj bi bili upravičeni predlagati razglasitev ničnosti teh odločb, ki sta naslovljeni nanju in ki ju vsekakor neposredno in posamično zadevata.
- 39 V podporo tej trditvi se Aseprofar in Edifa sklicujeta zlasti na Sporočilo 2002/C 244/03. Sklicujeta se tudi na sodno prakso v zvezi z dopustnostjo ničnostnih tožb zoper zavrnitev Komisije za delovanje v skladu s členom 86(3) ES in zoper njene odločbe o ustavitvi postopkov v zvezi s pritožbami, vloženimi na podlagi Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204) in Uredbe Komisije št. 99/63/EGS z dne 25. julija 1963 o zaslišanjih iz člena 19(1) in (2) Uredbe Sveta št. 17 (UL 1963, 127, str. 2268). Na koncu se v bistvu sklicujeta na načela dobrega upravljanja in učinkovitega sodnega varstva.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 40 Posameznik ni upravičen predlagati, naj se razglasi ničnost zavrnitve Komisije za začetek postopka proti državi članici zaradi neizpolnitve obveznosti (sklep Sodišča z dne 12. junija 1992 v zadevi Asia Motor France proti Komisiji, C-29/92, Recueil, str. I-3935, točka 21, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2004 v zadevi Institouto N. Avgerinopoulou in drugi proti Komisiji, T-139/02, Recueil, str. II-875, točka 76).
- 41 V tem primeru Aseprofar in Edifa torej nista upravičeni predlagati, naj se razglasi ničnost zavrnitve Komisije za začetek postopka zaradi neizpolnitve obveznosti proti Kraljevini Španiji, ker naj bi sporazum z dne 31. oktobra 2001 po eni strani kršil

člene od 28 ES do 30 ES in po drugi strani, ker naj bi kraljevi odlok 725/2003 kršil člen 29 ES.

- 42 Aseprofar in Edifa kljub temu navajata, da ne predlagata, naj se razglasi ničnost te zavrnitve, ampak naj se razglasi ničnost odločb Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopka v zvezi z njunima pritožbama.
- 43 Zato je torej treba preučiti, ali sta odločbi izpodbojna akta, in če se izkaže, da sta, ali sta Aseprofar in Edifa upravičeni predlagati, naj se ju razglasi za nični.
- 44 Da bi določili, ali je nek ukrep izpodbojni akt v smislu člena 230, prvi odstavek, ES, se je treba opreti na njegovo vsebino, kajti njegova oblika v tem pogledu ni pomembna. Izpodbojni akt v smislu te določbe je vsak ukrep, ki ima obvezne pravne učinke, ki lahko posegajo v interese tožeče stranke, s tem da resneje spremenijo njen pravni položaj (sodbi Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 9, in z dne 11. novembra 2004 v zadevi Portugalska proti Komisiji, C-249/02, ZOdl., str. I-10717, točka 35).
- 45 V tem primeru iz povezanega branja petega in šestega odstavka Sporočila 2002/C 244/03 in točk od 1 do 12 njegove priloge izhaja, da se je Komisija zavezala, da bo v skladu z nekaterimi podrobnimi pravili in pod določenimi pogoji upoštevala, da je oseba, ki jo obvesti o ravnanju države članice, zaradi katerega se lahko uvede postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, „pritožnik“, da je to, kar oseba stori za ta namen, „pritožba“ in da je treba njeno „preiskavo“ končati z „odločbo o opominu“ ali „odločbo o ustavitvi postopka“.

- 46 Vendar iz povezanega branja sedmega odstavka Sporočila 2002/C 244/03 in točke 1 njegove priloge izhaja, da so te zaveze sprejete v okviru „postopka za ugotavljanje kršitev“, ki je opredeljen kot predhodna faza postopka zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 226 ES, katerega narave Komisija nikakor ni nameravala spreminjati.
- 47 Ker pa je edini namen predhodne faze postopka zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 226 ES, da država članica prostovoljno ravna v skladu z zahtevami iz Pogodbe ali, če je potrebno, da ima možnost upravičiti svoje stališče (sodbi Sodišča z dne 18. marca 1986 v zadevi Komisija proti Belgiji, 85/85, Recueil, str. 1149, točka 11, in z dne 29. septembra 1998 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-191/95, Recueil, str. I-5449, točka 44), noben akt, ki ga je sprejela Komisija v tem okviru, ni zavezujoč (sodba Sodišča z dne 1. marca 1966 v zadevi Lütticke in drugi proti Komisiji, 48/65, Recueil, str. 27, 39).
- 48 Zato odločba, s katero Komisija ustavi postopek s pritožbo, s katero je bila obveščena o ravnanju države, zaradi katerega se lahko uvede postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, ni zavezujoča.
- 49 Nobena od trditev Aseprofar in Edife ne more ovreči te ugotovitve.
- 50 Povsem nepomembno je, da sta bili v tem primeru odločbi o ustavitvi postopka v zvezi s tožbama sprejeti, ker razkrito ravnanje ni kršilo zakonodaje Skupnosti. Iz sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da mnenje, ki ga je Komisija lahko izrazila v taki odločbi, samo po sebi odločbi ne daje narave izpodbojnega akta (zgoraj navedena sodba Lütticke in drugi proti Komisiji, str. 38 in 39).

- 51 Dalje je povsem nepomembno tudi, da nacionalno sodišče lahko upošteva mnenje, ki ga je izrazila Komisija v predhodni fazi postopka zaradi neizpolnitve obveznosti. Tako mnenje je namreč dejanska okoliščina, ki ni zavezujoča za to sodišče (sklepi Sodišča z dne 17. julija 1998 v zadevi Sateba proti Komisiji, C-422/97 P, Recueil, str. I-4913, točka 38, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 14. januarja 2004 v zadevi Makedoniko Metro in Michaniki proti Komisiji, T-202/02, Recueil, str. II-181, točka 47). V tem primeru dejstvo, da se je Tribunal Supremo odločilo upoštevati mnenje Komisije v zvezi s kraljevim odlokom 725/2003, ko je preučevalo njegovo zakonitost, nima pravnega učinka, zaradi katerega bi bilo mogoče izpodbijati odločbo o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo P/2003/5119. Novi razlog, ki sta ga v zvezi s tem navedli Aseprofar in Edifa, je torej treba zavriniti.
- 52 Poleg tega je nepomembno še navajanje sodne prakse v zvezi z odločbami, s katerimi Komisija ustavi postopek s pritožbo, vloženo v skladu z Uredbo št. 17, ki ji je sledila Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1), in z Uredbo št. 99/63. Postopek zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 226 ES in upravni postopek iz teh uredb namreč sledita različnim ciljem in sta podvržena različnim pravilom.
- 53 Oseba, ki pri Komisiji vloži pritožbo, da ravnanje podjetij krši člena 81 ES in 82 ES, ima v okviru upravnega postopka, ki ga urejajo uredbe št. 17, 1/2003 in 99/63, postopkovne pravice, ki izhajajo iz sekundarne zakonodaje. Ta oseba ima prav tako pravico predložiti sodišču odločbo, s katero je Komisija ustavila postopek v zvezi z njeno tožbo, ko je ta postopek končan (sodbi Sodišča z dne 25. oktobra 1977 v zadevi Metro proti Komisiji, 26/76, Recueil, str. 1875, točka 13, in z dne 18. marca 1997 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, C-282/95 P, Recueil, str. I-1503, točka 36).

- 54 V povsem drugačnem položaju pa je oseba, ki obvesti Komisijo o ravnanju države, zaradi katerega se lahko uvede postopek zaradi neizpolnitve obveznosti.
- 55 Seveda se je Komisija v Sporočilu 2002/C 244/03 zavezala, da bo vzpostavila stik s to osebo in jo pisno obvestila o napredovanju spisa, odprtega na podlagi njene pritožbe (točka 7 priloge k Sporočilu), da jo bo predhodno obvestila o razlogih, zakaj so službe Komisije predlagale, naj se ustavi postopek v zvezi z njeno pritožbo, in jo pozvala, naj pripravi morebitna stališča o tem (točka 10 priloge k Sporočilu).
- 56 Vendar ta notranja pravila niso postopkovna jamstva, opredeljena z določbami sekundarne zakonodaje, ampak so, v skladu z besedilom teh določb, upravni ukrepi, ki jih je Komisija sprejela v skrbi za dobro upravljanje predhodne faze postopka zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 226, prvi odstavek, ES (šesti in sedmi odstavek Sporočila ter točki 1 in 14 priloge k Sporočilu).
- 57 Prav tako je nepomembno sklicevanje na sodno prakso v zvezi z dopisi, s katerimi Komisija obvesti posameznika, da ne namerava delovati v skladu s členom 86(3) ES. Člena 86(3) ES in 226 ES imata namreč različne cilje in za postopke, ki jih določata, veljajo različna pravila. Poleg tega taki dopisi nimajo obveznih pravnih učinkov in torej niso izpodbojni akti v smislu člena 230, prvi odstavek, ES (zgoraj navedena sodba Komisija proti T-Mobile Austria, točka 70).

- 58 Zato v skladu s členom 48(2) Poslovnika ni treba preučiti, ali je zgoraj navedena sodba Komisija proti T-Mobile Austria, ki se nanaša na te dopise, pravna okoliščina, ki se je pojavila med postopkom, ali ne, in ali je novi razlog, ki ga navajata Aseprofar in Edifa, dopusten.
- 59 Nazadnje je nepomembno tudi sklicevanje na načeli dobrega upravljanja in učinkovitega sodnega varstva. Načelo dobrega upravljanja namreč ne omogoča, da se ničnostna tožba, ki ni usmerjena zoper izpodbojni akt in torej ne izpolnjuje pogojev iz člena 230 ES, razglasi za dopustno (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Komisija proti T-Mobile Austria, točka 72). Prav tako načelo učinkovitega sodnega varstva ne omogoča sodišču niti tega, da bi odpravilo pogoj procesnega upravičenja iz člena 230, četrti odstavek, ES (sodbi Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točka 44, in z dne 30. marca 2004 v zadevi Rothley in drugi proti Parlamentu, C-167/02 P, Recueil, str. I-3166, točka 25) niti tega, da bi opustilo pogoj izpodbojnega akta iz člena 230, prvi odstavek, ES.
- 60 Zato odločbe, s katerimi Komisija ustavi postopek v zvezi s pritožbo glede ravnanja države članice, zaradi katerega se lahko uvede postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, niso izpodbojni akti in je treba ničnostno tožbo zoper te odločbe zavreči kot nedopustno, ne da bi bilo treba preučiti, ali izpolnjuje druge pogoje iz člena 230 ES.
- 61 V tem primeru je treba tožbo zoper odločbi Komisije z dne 30. marca 2004 o ustavitvi postopkov v zvezi s pritožbama P/2002/4609 in P/2003/5119 zavreči kot nedopustno.

Stroški

62 Člen 87(2) Poslovnika določa, da se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

63 V tem primeru Aseprofar in Edifa nista uspeli in Komisija je predlagala, naj se jima naloži plačilo stroškov. Zato se jima naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

- 2. Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos in Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA se naloži plačilo stroškov.**

V Luxembourg, 19. septembra 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

H. Legal